

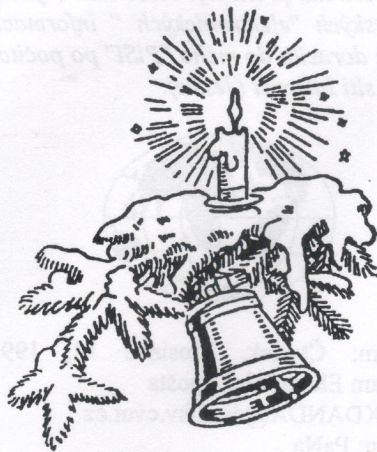
Věstník

občasník junáckého střediska Moravská Třebová

*Stromku, pojd' už dál
zmrzneš na té pavlači
ať jsi jedle nebo smrček
ať jsi sebemenší skrček
jen pojd' dál
jsi král jasanů a akátů
líp ve vonném brokátu
ze všech stromů země zdejší
budeš večer nejkrásnější
ze všech, ze všech nejsladší.*

M. Florián

Úvaha novoroční...

Opět nadešel čas vánoční a novoroční - po šťastných chvílích u vánočních stromčků budeme opět bilancovat, která předsevzetí, se kterými jsme šli do roku 1995, jsme splnili a která zůstala jen "zbožnými" přáními. A s prvním novoročním přípitkem si stanovíme nová předsevzetí, abychom zase za rok ... ale kdo dnes ví, co bude za rok.

Až si budete vytyčovat nové úkoly a cíle, pamatujte také, čím byste (svou troškou do mlýna) alespoň trošku přispěli naší společné věci. Za redakci Věstníku a Žihadla Vám mohu slíbit, že se opět vynasnažíme, aby to, co budete číst, bylo aktuálnější, dochvilnější, přesnější, čtivější, pestřejší a ještě moc a moc "...ejší". Moc toho neprozradím, ale připravují se velké věci! Pořád však mějte na paměti, že Věstník je nás všech a jeho obsah může ovlivnit každý z Vás. Svoji úvahu zakončím jedním opravdu "zbožným přáním". "Mít tak jednou tolik kvalitních příspěvků, abych si musel hlavu lámat, jak je jenom do toho Věstníku všechny nacpat ...

Jessie

Na slovíčko s vedoucím střediska...

Přiblížil se konec roku, proto Vám všem přeji ničím nerušené Vánoce, hodně pěkných dárků pod stromčkem a vše nejlepší, hlavně však pevné zdraví a spokojenosti do Nového roku.

Touto cestou bych také rád poděkoval všem členům našeho střediska, za dosažené výsledky a dobrou činnost. Zvláště bych chtěl touto cestou oficiálně poděkovat odstupujícímu hospodáři střediska Vladimíru Weissarovi ml. za jeho pětiletou činnost a za velmi dobré vedení hospodaření našeho střediska. Novému hospodáři přeji co nejrychlejší proniknutí do tajů funkce hospodáře a činností spojenou s touto funkcí.

UPOZORNĚNÍ !!!

Vzhledem k chřipkové epidemii bude na Baráku omezeno vytápění, a pokud nebudou velké mrazy, bude do 1. ledna 1996 vypnuto topení na Baráku.

Demi

Po stopách Medvědů

Ještě teď v nás všechno vře samou radostí, třesoucí se ruka s tužkou po papíře nerozumitelné diagramy kreslí a naše ústa blábolí cosi vzdáleně připomínající norštinu.

Ale pak už se ruka uklidní a dopodrobna vykreslí na papír naše velkolepé zážitky, jichž jsme všechny plny.

Jistě se divíte, cože se začaly Myšky vrtat do řemesla Dvěma čarodějnicím, ale nebylo možno jinak. Musíme se s vámi všemi podělit o náš neobvyklý zážitek a takovýto úkol nelze svěřit, byť sebedůvěryhodnějším, čarodějnicím.

Tak tedy popořádku:

Ve dnech 26. - 29.10. jsme se vypravily na Milovy. Celé 4 dny jsme si báječně užívaly a nic nás nemohlo vyvést z míry, Až na zpáteční cestě (z Křižánek do Poličky) nám "něco" vzalo dech.

Seděly jsme poklidně v zádě v autobuse, když tu náhle se k nám, na zastávce v Pusté Rybné, hrnou BRATŘI NEDVĚDOVÉ. Pravda, nehrnuli se k nám, ale o sedadlo před námi a dlužno také podotknout, že byli na sebe pravděpodobně naštvaní, protože si každý sedl na jinou stranu uličky.

Ihned, jak jsme zjistily, že se jedná o věhlasné bratry, tak jsme si rozdělily úkoly: 2 Myšky odposlouchávaly, 2 donášely od odposlouchávaček a 1 vše zapisovala a zakreslovala. Takže vám teď můžeme podat přesný popis obou Mistrů a útržky jejich rozhovorů:

FRANTIŠEK NEDVĚD: oblečen v modrých plíšňových riflích a v pískové zimní bundě (stříh bombardéři) s bílou kožešinkou (nebo co to bylo) kolem krku na zádech s kresbou orla. Modrýma očima mžoural přes tlusté brýle s kovovými obroučkami. Měl špinavé ruce a uši. Nesl jedno zavazadlo - kostkovanou tašku, ze které vykukovalo maso (asi ze zabíjačky). Společníci mu dělala asi 18-letá dívka.

č. 46

Vánoční besídka
22. prosince, 16:00, Písek

Uzávěrka: 17. 12. 1995
Vydává: SR jun. střediska Mor. Třebová
Šéfredaktor a grafická úprava: Jessie
Sponzoruje: DIATEXT Mor. Třebová
VG Mor. Třebová

Rozhovor:

Dívka: "Už to asi nestihnu domů."

Fr.: "Tak já ti zaplatím hotel v Poličce."

D: "Třeba"

Dále spolu téměř vůbec nekomunikovali, na bratra se Franta ani nepodíval.

JAN NEDVĚD: oblečen v černých manšestrákách, černé koženkové bundě, na hlavě černá rádiovka. Zavazadlo-černá aktovka. Měl silné brýle s obroučkami ze slonoviny. Pod rádiovkou se skrývala snadno objavitelná pleš. Řídké vousy byly šedě zbarvené. Bavil se černovlasou, asi 40-letou paní, bohužel jsme nezachytili o čem.

Chvilí jsme se snažily provokovat tlumeným zpěvem písně Stánky, ale dělali, že nás neslyší. Dokonale nás zmátli teprve v Poličce. František vystoupil u pošty, kdežto Jan se asi zapomněl a jel až na nádraží. A tak jsme raději naše špohování ukončily a provolaly "Nazdar!" naší úspěšné akci.

Ale protože jsme si identitou našeho "úlovku" nebyly tak moc jisty, provedli jsme ještě ve vlaku diskusi.

A) buď to byli Nedvědové a tím jsme byly svědky nevšedního zážitku

B) nebo to nebyli Nedvědové a my špohovaly úplně cizí lidi, byť jim navlas podobní. Pro tento fakt svědčí tyto okolnosti:

- vůbec se spolu nebavili
- každý vystoupil někde jinde
- František měl dost velký předkus a velké břicho

Poslední fakt je ale velmi neopodstatněný, neboť Františka žádná z nás nikdy ve skutečnosti neviděla a fotky, jak známo, často zkreslují.

A tak tedy stále trčíme v hluboké duševní krizi, neboť polovina Myšek tvrdí, že to byli na 100% oni, druhá půlka právě naopak. Ale ať je to tak, či onak, byl to bezesporu zvláštní stopařský zážitek.

Myšky

Středisková rada 8.12.1995

1. Z dotací na tábornické vybavení bylo zakoupeno devět spacích pytlů a dvě karimatky.
2. Tečkou za letošními vůdcovskými zkouškami bude předání dekretů

absolventům (DK i ChK) 11. ledna ve Svitavách.

3. Eko-vikend pro rádce pořádá 9. - 11. února Honza Datinský - Mrholík.
4. Po předběžných jednáních vypadá plán využití Kvíčalky v létě 1996 přibližně takto: 2 týdny náš společný tábor, 2 týdny Bratislava, 1 týden náš roverský tábor, 2 týdny tábor skautů z Litomyšle.
5. Bylo schváleno proplacení cestovného pro účastníky čekateského kurzu.
6. Žádná silvestrovská oslava na Baráku nebude! (*Zkontroluje Demi.*)
7. Doplněk k informaci o placení noclehů na Kvíčalce a Baráku pro nečleny střediska - nebudou platit ti, kteří jsou členy střediska alespoň pět let. Platí se u Darziho.
8. Vánoční besídka bude v ohlášeném termínu (pátek 22. prosince v 16.00 na Písku). Program! Přezůvky!
9. Za účelem ulehčení agendy vedení střediska byla zakoupena kvalitní jehličková tiskárna Star LC240 za 6600 Kč. Nákup zajišťoval a po technické stránce garantuje Jessie.
10. Z dalších připravovaných akcí:
 - leden - dětský karneval
 - únor - registrace členů (max. 100 Kč) - soutěž ve střelbě ze vzduchovky
 - březen - praktická část "čekatelek"
 - duben - soutěž vlčat a světlušek
11. Aladin uvažuje o "dýcháncích" pro R&R jednou za měsíc v pátek po střediskové radě
12. Nahoře na Baráku již teče teplá voda.

Schůzka s rodiči

28. listopadu se v Muzeu uskutečnila schůzka vedení střediska s rodiči. Pro ty z Vás, kteří se z nějakého důvodu nezúčastnili, stručná rekapitulace.

Pěkným úvodním vystoupením zahájily a atmosféru v sále "uvolnily" Myšky (*ještě jednou díky*). Úvodní proslov (poslání Junáka, organizace našeho střediska, činnost v roce 1995) přednesl Jessie. Vedoucí střediska Demi (částečně i místo nepřítomného hospodáře) seznámil rodiče s problematikou registračního příspěvku, pojištění dětí, finanční a hospodářská agenda střediska aj. Darzi pohovořil o organizaci letního tábora (příhlášky, placení, délka, návštěvy, vybavení táborníků, brigády atd.).

Eva Vedmochová (coby zdravotnice) referovala o možnostech očkování proti borelióze, encefalitidě, meningokokku a dalších zdravotních aspektech.

S napětím očekávaná diskuse nebyla nakonec nijak bohatá. Vzešel z ní např. požadavek na další schůzku s rodiči před táborem, větší pestrost víkendových akcí (i mimo Kvíčalku), osobní kontakt s vedoucími a rádci, zorganizování směny součástí skautského kroje (burza, inzerce) apod.

Závěrem si troufám říci, že schůzka vcelku splnila svůj předpokládaný účel (osobní kontakt zainteresovaných stran a vyjasnění si některých problémů) a bylo by dobré v započaté tradici pokračovat. Škoda jen, že (jako obvykle) přišli hlavně ti rodiče, kteří mají o naši práci a činnost svých dětí zájem...

Jessie

Skautský e-zine č. 3

S odvoláním na vysvětlení v minulém čísle Věstníku přetiskují další část (výběr) skautských "elektronických" informací, která dorazila do mého "PiSi" po počítačové síti Internet (Jessie).

Datum: Čtvrtek, Prosinec 14, 1995
3:47am Elektronická pošta
Od: XDANDA@dinf.fsv.cvut.cz
Komu: PaNa
Téma: Skautský e-zine c.3

Nazdar!

Tento dlouhý e-zine je zaměřen především na "elektronický skauting".

DULEZITE:

Autori budoucího handbooku pro vůdce dokončují beta-verzi, kterou chtějí předložit k veřejné diskusi asi tak počátkem února. Vzhledem k rozsahu (cca 200 stran) bude možné ji získat jen v digitální podobě (ASCII textový soubor). Pokud mas zájem, dej mi prosím vedet a domluvíme se na formě předání (e-mailem, modemem, při nejhorsim na zaslanou disketu). Tato informace vyjde i ve Skautingu, preto prosím o její maximalní šíření.

V poslední době jsem dostal od lidí z adresare několik lavinovitých dopisů, např. Dopis stesti a informaci o viru přenášeném e-mailem (což je kanadský zertik, viry se ctením mailu nepřenáší !!!). Prosim vás, NEROZESÍLEJTE je dál, zatežují Internet i ctenáře (zvláště když vám to přijde po desátě...). Zvláštní případ je petice proti jaderným pokusům v Tichomori, kterou tímto způsobem šířili dva japonští studenti. Podarilo se jim silně zatížit některé uzly Internetu a proto poslali (opět lavinovitě...) další dopis, který prošel o nesíření toho prvního. A podarilo se jim uzly opět pretížit...

SKAUTI NA INTERNETU U NÁS

Nalehavou potřebou se jeví zřízení Skautské BBS (ústředny elektronické pošty - pozn. red.) na Ústředí. Je už v podstatě připravena, čeká se na její oficiální zřízení Ústřední radou a přidělení peněz na provoz z rozpočtu... Samozřejmě, jedním z nejdůležitějších kritérií při tomto rozhodování jistě bude využívání BBS. Proto je třeba vymyslet ji co nejprizmatičtější obsah. Nasleduje seznam toho, co by na BBS podle mého názoru (a podle dosažených výsledků této ankety) mohlo být:

- kalendář aktuálních událostí (něco na způsob Zprav skautingu) plus např. termíny vůdcovských a cekatelských zkoušek, seminářů ap.)
- nabídky Zahraniční rady
- aktuální nabídka Skautingu, Fonsu, Skautských pramenů, Leprezu, JUNu atd.
- přehled výsledků skautské literatury (vychází ve Skautingu)
- důležité skautské adresy
- přehled skautských zdrojů na Internetu (1. díl vyšel ve Skautingu c.8)
- stanovy, skautské rady, texty zákonů a vyhlásek spojených se skautingem, texty naší pojistovací smlouvy
- tiskové předlohy (formuláře, diplomy ap.)
- texty odborek atd.
- pokyny hospodářské, zdravotní aj. rady, předlohy formulářů
- informace o naší organizaci pro zahraniční (slib, zákon, stanovy, napsané liliie, kraj atd., jejich popisy), to vše v češtině a hlavně v cizích jazycích
- trochu informací o skautech po světě (např. i malá sbírka zahraničních lilií)

- inzerce (vyměny taborisflorin, sberatele)
- skautské kreslené vtipy a Joubertovi obrázky (pro regionální časopisy)
- software (trenážer morseovky atd.)
- texty písní (folk, country atd.)
- MIDI soubory s nejdůležitějšími charakteristickými písněmi (hymny ap.)

Prosim, až budete mít v blízké době trochu času :-), napiš mi, co bys tam ještě přidal nebo vynechal (návrhy Jesiemu - pozn. red.). Přidávání má jen toto omezení:

- harddisk BBS má zatím jen 270 MB
 - přidávané věci by měly mít alespoň volnou souvislost se skautingem
 - programy ap. musí být legálně získané.
- A především, někdo to někde musí napsat, přeložit, napsat... Takže obzvláště vítám návrhy, spojené s darováním nebo alespoň s odkazem, kde uvázanou novinku najít. Prosim o maximální šíření této informace (více hlav více ví). Díky za jakoukoliv připomínku.

ZPRÁVY Z REDAKCE A OKOLÍ

Vyslo Světlyko c.3.
 Leprez vydal HRY V PŘÍRODE (225 Kč) 1. díl znamená encyklopedie M. Zapletala (2. díl vyjde asi za pět měsíců)
 Morskou hvězdu Jar. Nováka (78)
 Vysoký cíl Lub. Mana (77)
 Stezku odvahy od Milose Zapletala (79) a
 Pohádky pro vlčata K.T. Neumana (jako neprodejnou prémii pro předplatitele).

Stále více příspěvků přichází do redakce Skautingu e-mailem, ale má to háček (spis HAK). Skauting se sazí v Corelu Venture, která nacte leccjaký textový formát (kromě WPD...). Ovšem zasláné příspěvky slouží jako POLOTOVAR, všechna zvýraznění, nadpisy ap. se dělají až ve Venture. Pokud už v příspěvku něco takového je, MUSÍ SE TO PŘEDELAT. Obzvláště kritická je situace u příspěvku v T602. Sazec Jezek prosí, aby se text vždy posílal v ASCII. Ideální je:

- cestina Kamenických
- vypnute zarovnavani a deleni slov
- nic necentrovat
- pouzivat jen standartniho pisma
- odstavec bez jakychkoliv odsazeni
- ENTER jen na konci odstavce (vypnute tvrde konce radku)
- nezvyraznovat podtrhavaním nebo mezerami mezi písmeny ve slove
- přilehavy název (pokud je příspěvek posílán na disketu, označit ji svým jménem, adresou a názvem souboru s příspěvkem)

Předchozí zdánlivě zbytečnou pasáž jsem převzal zaměrně celou, protože přesně totéž platí i pro "elektronické příspěvky" do Věstníku (Jessie).

RUZNE

Na Národní třídě (v pasáži vedle Albatrosu, za Laser Game) se likviduje prodejna map a průvodců. Do 20.12. se tam prodává s výraznými slevami!
 Mláďa fronta (Spalena ul. naproti K marketu) prodává zlevněné Takzvané zlo Konrada Lorence (22 Kč)

Napiste Santa Clausovi

Santa Claus má radu adres, včetně těch na Internetu. S vlčaty zkusili na jednu z nich napsat - a kupodivu přišla odpověď (skladanka v obálce s grónskou značkou). Je už sice dost pozdě, ale ta adresa zní Santa Claus of Greenland Foundation, Santa House, box 509, DK 3900, Greenland

 * JIRI DANDA KONOPISTSKA 762, BENESOV 256 01, CZECH REP.*

Mumly mumly, huhly huhly

Mumly mumly, huhly huhly,
 čerte černější než uhlí,
 ne abys mě za trest bil!
 Vždyť jsem za čtvrt roku vážně
 nejvýš jednou zazlobil,
 a když s metlou pokoj dáš mně,
 chci se chovat ještě líp.
 Věř mi, dodržím svůj slib!

E. Ulriciová

*Tuto básničku věnuji spolu s poděkováním Veverkám (a spol.), které pěkným mikulášovským výstupem dokázaly téměř na celou půlhodinu "zpacifikovat" moji starší dceru Pavlinku.
 PS: Já už budu hodná...*

Jessie

LESNÍ MĚTUŠKA

HORROR 21

SOUČASNOST

NAPSAL A NAKRESLIL VLADAN KOLÁŘ © 1995

SABOTAŽ! KDE JSOU? TAKOVÁ DOBA...
STOJÍ NÁS TO VELKÝ PRACHY! PROČ
SE NEVRÁTILI? BLA-BLA, BLA BLA,
-PROSTĚ TAM MUSÍME POSLAT KOMANDO!

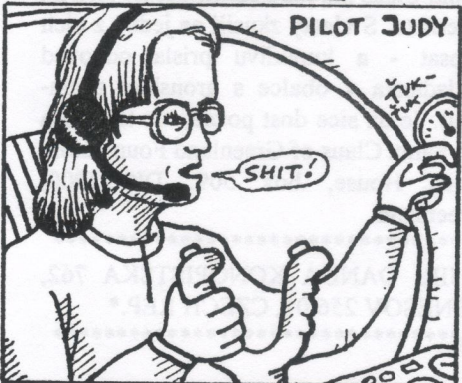
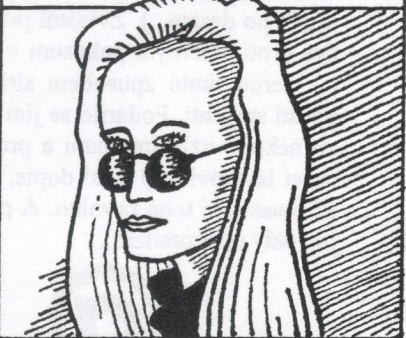
DOVOLIL BYCH
SI LETĚT
TAKÉ.

ÚSTŘEDÍ FBI

POSÁDKU HELIKOPTÉRY
TVOŘILO 5 SPECIALISTŮ,
KURT BYL NA TUTO
AKCI PŘÍZVAN AŽ Z
DALEKÉHO NĚMECKA

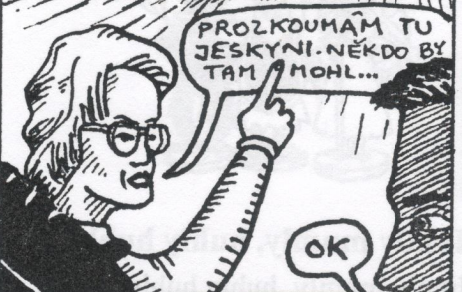
BIOLOŽKA ELLEN
MÁ ZA ÚKOL ZKOUMAT
ZDEJŠÍ FLORU A FAUNU.
TAKÉ JE ZDRAVOTNICE...

PILOT JUDY

SHIT!

KOMANDO SE
VYPRAVILO DO
VNITROZEMÍ.

PROZKOUVÁM TU
JESKYNI. NĚKDO BY
TAM MOHL...

OK

VÝBORNÝ
STŘELEC
- ČERNÝ
AGENT
JEREMY

ÚSTŘEDÍ FBI
NECHTĚLO RISKOVAT
DALŠÍ ZTRATU HELIKOPTÉRY
A TAK JI POSLALO
ZPĚT S AUTOMATICKÝM
PILOTEM. PŘILETI
ZPĚT ZA PĚR DNŮ.

JE TADY PLNO
SUDŮ...

ASI TO BYL
NĚJAKÝ
SKLAD

ČITĚM SE
HROZNĚ
DIVNĚ...

NEMOHLI BYCHOM SE
NA CHVÍLI ZASTAVIT? JSEM UNAVĚNÁ

GUT, ABGEMACHT!

STEJNĚ SE UŽ STMÍVÁ
- UTABORÍME SE.

VEĚM SI TYHLE
PRAŠKY JUDY.
VŽDYČKY MI
POMOHLY.

STRAŠNĚ MĚ
BOLÍ HLAVA!

KAM TO
K SAKRU
JDE?

MUSÍM SE JÍT
PODÍVAT

PUŠKU RADĚJI NECHÁM ZDE, JEŠTĚ
BY SE NĚKDO MOHL PROBUDIT!
NŮŽ JE TICHÝ SPOLEČNÍK.

HEJ! JUDY
JSI TO TY?

21:55

PROBOMA!

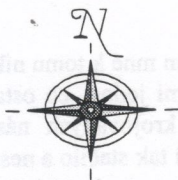

ARGH

TOHLE SE NEMĚLO K SAKRU
VŮBEC STAT! VŠECHNO BYLO
PROPOČÍTANÉ... NĚKAM TĚ MUSÍM
JUDY UKLIDIT. COPAK JIM ASI
RANO NABULÍKUJU?

POKRAČOVÁNÍ
PŘÍŠTĚ

Žihadlo č. 13

17. 12. 1995, příloha Věstníku č. 46

Ahóój lidičky!

Bzik bzik letí k vám Žihadlo! Doufám, že máte radost a že se pustíte do čtení, protože ať je nebo není třináctka šťastné číslo, přináší trochu informací o aktuálním dění. No je sice pravda, že čekatelky proběhly už dobře před měsícem, ovšem kromě této zprávy tu máme záznam ze schůzky rodičů, neuvěřitelný zážitek Myšek a ještě něco navíc.

Tož vzhůru do toho!

Víte, že...

... se chystá každoroční vánoční besídka. Několik lidí by chtělo, aby tahle besídka nebyla jenom otrava, protože si s dětmi musíme chystat program, ale aby byla skvělým zážitkem. A to nejen pro ty nejmenší, nýbrž pro všechny a vedoucí nevymáje. Takže doufáme, že se to těm několika nenápadně vše připravujícím osobám podaří a že jim všichni pomůžeme. Chce to hlavně od rádců, aby s dětmi vypracovali skutečně hodnotný program, protože ve chvíli, kdy je družina na jevišti, je na jakékoli odstraňování "chybiček" trochu pozdě.

Takže program pro blaho všech prosím začněte připravovat nejpozději ihned!!! Za kladné vyřízení žádosti předem děkuji.

Jak jistě všichni víte, 22.12. se koná na Písku besídka. Jestliže mám připravit centrální program, žádám Vás vedoucí a rádce o to, že jestli se chcete vy a vaši svěřenci besídky zúčastnit, připravte si program. Aby ta besídka k něčemu vypadala, tak musí být **SLUŠNÝ** program. Takže svoji lenost nechejte doma ve vaně a něco schopného s dětma secvičte. Budete se bavit vy a hlavně všechny děti. HANKA

Anebo ještě jinak:

Strašně se nám tu líbilo, protože jsme asi tu půlku soboty nemuseli být v kroji a v neděli jsme šli na oběd s chlapci a ještě se přítom dívali na Nicka Slaughtera a J.R. Ewinga. Jo a na živého opilého pána, co se netrefil na židli.

Budete se divit, ale jde to i takhle:

Ach, bylo to všechno děsně senzační, nejvíc se mi líbili krojovani sourozenci, plno sněhu, nervózní přednášející, Vackovic rodina. A Bářín "Plamínek" a "Pink ponk". Myslím, že je velmi potěšující, že se sem ještě nejmíň jednou vrátíme.

Tohle všechno může být pohled na věc, ale ne můj. Myslím že mne znáte, a tak víte, že to takhle nechat nemůžu. Je hodně důvodů, proč tímhle nemůžu skončit a jedním z nich je ten, že je to dle mého osobního názoru na slohovou práci tohoto námětu příliš stručné. Takže to trošičku rozvedu:

Sešli jsme se v patnáctpatnáct na autobusovém nádraží. K naší smůle právě už asi pět minut vytrvale přselo, takže jsme byli trošku promočeni. Smutno nám z toho ale nebylo. Přesně naopak. Ačkoli na nás nejen kapalo z břízky co se stala naším deštníkem (ale hodně děravým), s halasným škodolibým pokřikem jsme vítali každého nově příchozího. Sešla se nás tu pěkná kupka: Hanka Notimka, Evka, Katka, Iwa, Iza, Zuzka, Madla, Two witches, brň Koláři, Prďa, Alešek s Davym, Martin, Kšanda, Rybíz, Čošek, Prcek, Milhhaus, Johann a trochu nervozní sestra Maurenc. Pravda, trochu nervní byl i pan řidič, když nás spatřil. Taková banda lidí a ke všemu v tomhle věku přece nebude stát naprosto mlčky a ve dvojstupu spořádaně se držíce za kroužky čekat na nástup do veřejného prostředku, že. Přestože jsme hlasitě volali, že jsme skauti z Kvíčalky a byli plně ochotni se legitimovat, pana řidiče to ani v nejmenším neuklidnilo, cestující z nás byli taky celí nakřivo a sestra Maurenc si honem nastoupila, aby to náhodou nevypadalo, jakože patří k nám. My jsme se zázrakem dostali do autobusu, bratři si posedali a Veverky se jaly - k nemalému překvapení celé zadní půlky autobusu - bavit sebe a tím přirozeně i již zmíněnou část naší populace. Bohužel to nemohu popsat detailněji, jelikož sestra Maurenc o téhle věci neví a to jediný důvod, proč máme ještě uši na hlavě.

Pan řidič, jak to komentovala Evka, je velmi nehodný a nerudný pán (on jako sympatický jenom vypadá, víš, Maurenc), avšak jeho radost, když jsme ve Svitavách vystupovali z autobusu byla naprosto nelíčená.

Rozprchlí jsme se koupit si jízdenky (a zahlédli sestry z Litomyšle, které tónem ne nepodobným tónu pana řidiče na počátku cesty poznamenaly:

"A tohle jede s náma do Chrastové...") No já sice nevím, co divného na nás všichni viděli, nicméně jsme si z toho nic nedělaly a rozběhly se na koleje. Teď už byla sestra Maurenc hodně nervózní, asi ji tak ovlivnily ty řeči cizích lidí kolem. Když viděla br. Vítu stát asi tři centimetry od kolejí, po nichž se měl během minuty přirítit vlak, zakřičela na něj, aby šel dál. Víťa, zamyšlen, nereagoval. "Vít'o, běž okamžitě dál!!!" Bratr se jen

Čekatelský kurs

(Moravská Chrastová, 17. - 19. 11. 1995)

Čekatelský kurs se konal v budově místní školy. Sraz všech účastníků nejpozději do 19. hodin. Po celou dobu našeho pobytu zde nám bylo přednášeno a přednášeno.

Anebo jinak:

Byla to hrůza, cestovali jsme jako sardinky, aspoň tři hodiny jsme museli čekat na zahájení. Spali a bydleli jsme dívky odděleny od chlapců. Celej pátek a vypadalo to, že i zbytek víkendu budeme muset strávit v kroji. A čaj nebyl oslazeněj. A ještě ke všemu jsem na zemi potkala jednoho pavouka!

divně ohlédl a vydal se přes koleje na další nástupiště, přesně jak si myslel, že sestra Maurenc chce. To ale samozřejmě nechtěla, a tak si to chudák Víťa ještě schyтал.

Maurenc bere pod svá ochranná křídýlka další skupinu a to skupinku spořádaných skautek z Litomyšle, za což ji mají po celou dobu pobytu v Chrastové vytrvale rády. (*Uvozovky*). Nakonec se ocitáme v Chrastové a protože víme, že naše ubytovna je naproti hospodě, neomylně se obracíme správným směrem. No ona je ta hospoda zavřená (*nevím, kam až zasahují pravomoc bratra náčelníka*), takže jsme to našli spíš proto, že nás to táhne do školy. Ve dveřích nás br. Mrholík pozdraví a spěšně směřuje do šatny. Vypadá skoro podobně, jako ty co máme ve škole. Pak bez slůvka rozloučení s našimi hochy nás šoupnou do jedné třídy, chlapce do druhé, co je na konci chodby. A to se mezi třídami nachází další, ve které spí bratři vůdci a sestry vůdkyně. A pro jistotu nám již na schůzi Demi objasnil, že stejně jako na kursu rádcovském bude spát na chodbě. Ovšem stejně jako na kursu rádcovském i zde se nachází bratr Šifra, a tak doufáme, že si lehne s Demim a Demi od svého záměru upustí...

Koneckonců je mi naprosto jedno, že nespíme s chlapci, protože jsme s tím všichni počítali a je asi pravda, že kdyby tomu bylo jinak, asi bychom moc nespali. Jenom se mi trochu nelíbí že i čistit zuby jsme si chodili dle rozkazu odděleně. No nic, asi bude lepší, když toho nechám.

Během roztahování navlhých spacáků jsme se seznámily se sestrami z Litomyšle, které se na nás začaly dívat už celkem normálně. Přijížděli další briči a sestry, a my jsme až do sedmi měli volno. Někdo hrál šachy, někdo na kytaru, další se bavili v tělocvičně, někde se jenom tak tlachalo. Oživení a rozruch způsobil čísi originální příkaz: "Pokud ještě nemáte kroje, tak si je okamžitě oblečte." Trochu křečovitě jsme se zasmáli a namítli, že jsme se v nich pekli celou cestu a právě si je sundali, protože, pravda páni, basketbal v kroji hrát nechceme. Nekompromisně nám sdělili, že slavnostní nástup bude v kroji. No to jsme chápali, ale když se opět další půlhodinu nic nedělo, kroje si zase všichni sundali. A pak nám sestra Vedmoška potvrdila, že je to pravda, a že tu celý víkend budeme pobývat v kroji. I mírné

sestry z Litomyšle se malinko dopálily, a ptaly se, na co tedy máme všechno to teplé oblečení, které nám bylo doporučeno vzít si sebou. Sestra Vedmoška nám řekla, že na spaní, protože v kroji nemusíme spát. Rozesmála jsem se, kroj si sundala a oblékla si jej až na nástup. Bohužel i na přednáškách jsme se potili v krojích, neboť jsme skauti na skautské akci. S několika vůdci jsme na jejich popud rozpředli debatu na téma kroj. Ne že by nám kroj vadil, ne to ne, jsme na svůj kroj hrdí, ale k oblečení kroje přece musíme mít zvláštní důvod, jelikož je to slavnostní oblečení, ne?! Několik vůdců si myslelo, že kroj je pracovní oděv, jenže nám se to zdálo trochu drahý pracovní oděv. Někteří říkali, že mají pracovní trička s lilí - ta zná i náš dívčí kmen - a že v těch pracují, ale kroj je pro ně zvláštní událost. Mně osobně se ty trička s lilí absolutně nelíbí a ještě horší je představa, že

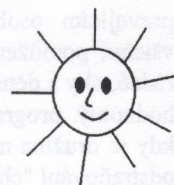
bych to tričko nosila celej tábor, ovšem zatím mne k tomu nikdo nenutí a doufám, že ani nebude, takže je mi jedno, co ostatní střediska nosí. Zůstala bych u normálních krojovaných nástupů, u pochodu na tábor v kroji, ale to by asi tak stačilo a nesnažila bych se tuhle skautskou uniformu nacpat všude za každou cenu, protože by se to asi málokomu líbilo.

Slavnostní nástup proběhl jen asi s hodinovým zpožděním. Zde nám byl představen program celého pobytu zde. Je to velmi jednoduché a dá se to vystihnout neustálým opakováním tří slov: přednášky, přednášky, přednášky. Blok přednášek začne ještě dnes a to po malé schůzce děvčat.

Do třídy se přišel sestra Iva a počala nám přednášet s tím, že co nám připadá důležité si napsat. To bylo taky zajímavé, poznámky jsme si činili u každého přednášejícího jinak. Bohužel nám připadalo důležité a neznámé skoro všechno (nepsali jsme asi jenom spojky a předložky), velmi brzy nás bolely ruce a od papíru se jen kouřilo. Po dlouhých 45 minutách sestra Iva odešla ke klukům a vystřídala se tak s bratrem Ferdou. Br. Ferda nám nadiktoval jedinou větu, jež jsme si museli zapsat: "Není důležité všechno znát, ale vědět, kde to najdu." Pak se zeptal, co je to metodika, zakázal nám cokoli si psát a začal s námi debatovat na téma "problémy v družině".

Než jsme se umyli, tak bylo asi jedenáct a my jsme si šli lehnout.

Ráno raničko s prvním kuropěním se ozvala Mrholíkova trubka, a my jsme chtít museli vstávat. Dohlížela na to sestra Maurenc, která také vedla rozcvičku ve spacácích. Ne, že by nám to vadilo. Chlapci doběhli odkudsi z venku hodně dlouho poté, co jsme byly všechny po raní hygieně.

Po snídani přišel br. Key a začal nám všem vykládat o táboření. Po nejmíň hodině odešel a my netušili, že se sem po mezipřednášce vrátí. Tělovědu u dívek přednášela Maurenc, u chlapců Aladin, který právě dorazil. Ačkoli a nebo právě proto, že jsme byli zase všichni v jedné třídě, br. Jessie se musel namáhat, aby udržel naši pozornost a my si alespoň spoře činili poznámky. Ne že by ideologie nebyla zajímavá, ale my jsme měli hlad a přednášek až po krk. Když pak přišel Demi s tím, že už by se mělo pomalu končit, měli jsme ho velmi rádi a nemohli se dočkat. A tak zatímco chlapci se bavili prováděním neplech v dívčím obydlí, sestry pokojně stolovaly v nedaleké hospůdce. Když jsme se vystřídali, uklidily nepořádek a těšily se na slibovanou spoustu volna. Nebylo ho zrovna přespříliš, ale aspoň něco. Přichází opět br. Key s tábořením. Po něm nám br. Demi vykládá o čekatelkách, složení Ústřední rady a podobných děsně zajímavých věcech.

A pak, světe div se, máme pár minut na to, abychom se teple oblékli, protože jdeme ven! Takže když už konečně stojíme všichni venku, v rukou svíčky, kterou nevíme na co máme, všude je spousta sněhu a hochy samozřejmě nenapadne nic lepšího, než z této bílé hmoty tvořit koule a mrskat jimi po každém a po všem. Prokoulujeme se až ke klubovně u koupaliště, kde se někteří z nás už octli při pořádání okresního kola Svojskáče. Prohlédli jsme si velmi pěkné klubovny, a čekali na zapálení slavnostního ohně.

Vypuklo to přesně v pět. Ač si byl sníh, ač si byl mráz (a ke všemu pořádně foukal větříček), čtyři odvážní ohnivci v čele

s Libičem se jali zapalovat oheň jen v kroji. Teplo bylo asi jen jedné sestře, co skoro shořela. Všichni jsme si se střediskem Moravská Chrastová zazpívali jejich střediskovou hymnu Strom, a pak sledovali výstup nejmenších sestřiček, které přišli s písničkou, jež se nám velice zalíbila a pravděpodobně se stane hitem č.1. (*Až po Písku, samozřejmě*) Mezi tím vším ještě někteří vůdcové řekli pár slov na různá témata, neopomněli ani 17. listopad. Po rozchodu se zpívalo a jedlo a zpívalo a jedlo. Kolem šesté hodiny už jsme opět seděli na ubikacích a toužili po dalších přednáškách. No a konečně jsme se dočkaly sestry Vedmošky, která je velmi sympatická sestřím z Litomyšle. A Eva nám vykládá o různých zotavovacích akcích, co je třeba udělat kvůli hygieně než se jede na tábor a tak, asi to taky znáte, dle mého názoru je to třeba, ale je to otrava.

A protože se zdravotně obětuje tenhle víkend nejméně času, naklusala opět Iva. Pravda páni, dlouho s námi nepobyla, jelikož jsme se chovali jako neposlušný, nehodný a neovladatelný dav. Takže po krátké neplánované přestávce se uprostřed teď už ztičlého a provinile se cítícího davu ocitá br. Mrholík a povídá si s námi o ochraně přírody a o ekologii.

A pak už přichází Demi. Chvilu se testujeme (nevím, co to mělo znamenat, ale dle výsledků testu jsme všichni normální), a pak to přišlo. Co, ptáte se? Br náčelník se nás počal vpytávat (to byla taky divná finta, po celý víkend se nás všichni ptali, jestli jsme tu dobrovolně a z vlastní vůle, jestli nemáme nějaké problémy se střediskem, vedoucím či dětmi, které se bojíme někomu říct, nevím nevím, co to mělo znamenat) jestli u nás ve středisku všechno klapě, jestli nejsou problémy s vedením a tak. Nikdo se samozřejmě nehlásil, ačkoli byla hlášena debata, ale to se dalo čekat. Bratr se tedy tázal konkrétně. O moc lepší to nebylo, protože se zeptal sester odkudsi na neshody s vedením, načež ony odvětily, že problémy nejsou, jelikož nemají žádné vedení. A když se zeptal bříků, tak vyšlo najevo, že patří k tomu stejnému středisku. No prostě plánovaná debata se ne a ne konat.

Tak nezbylo nic jiného, než se zeptat Moravské Třebové: "A co Třebová, ta nemá žádné problémy?" Tak jsme se tady zvedla se slovy: "Prosím my chceme společný tábor s našimi chlapci a to na Kvíčalce." Jak se dalo očekávat, br. Demi to zahrál jaksí do autu, což se nám nelíbilo, takže jsme prohodili něco na způsob: "Tak co je to za debatu, když se odmítá debatovat o našem problému..." NO a už to jinak nešlo. To byla debata! My jsme se zlobili a hádali se s Demim, protože jsme byli přesvědčeni, že jenom my máme pravdu, Demi pohodlně usazen na židli nám naprosto klidně odpovídal, což nás přivádělo k varu. Pak se jaksí projevila Katka a po ní Kšanda, za což je docela pěkně sjela sestra Vedmoška, ovšem souběžně pokračovala hádka rádců s Demim, no prostě hlína. A chudáci ostatní střediska nestíhali ani otáčet hlavu, aby viděli rozhořčené výrazy tváře všech řečníků. Vůdcové nám vytýkali práci na posledním táboře (O Telecím se zmínili pochvalně a dále se do debaty nepočítalo, neboť na něj nezbyl čas.), rádcům se to nezdálo

zas tak horký a ke všemu je udivilo, že je na táboře jenom chválili a tohle všechno vypuklo až po něm...

Asi po půl hodině debaty jsem to společně s některými ostatními odmítla nadále sledovat, protože dle mého měli vedoucí pravdu, což si ti rozzlobení rádcí nenechali říct a tak to nikam nespělo. Nedlouho po nás odešli i další, přesvědčeni, že jim to Demi dělá schválně a jeho jediným cílem je nás rozeštvát. (*Hlavně se usmívejte, ať Demi nevidí, že jsme naštvaní, protože o to mu jde.*) Myslím si, že rozeštvát nás nikdo nemusí, ta hádka byla sama o sobě důkazem, jak jsme coby rádcí nejednotní a jako celek nefunkční. I po oficiálním ukončení této debaty se na chodbách tvořily hloučky různého složení a sdělovali si s různým zaujetím své názory a dojmy. My jsme si názory vyměňovali ještě dlouho po večerce. Při této příležitosti jsme zjistily, jak se na to dívala ostatní střediska. Jednak byli všichni šokováni počtem absolventů z M.T., a podobně jak psal Vojta, i na nás se dívali trochu s obdivem (to jsme ale nepozorovali.) A co se týkalo toho incidentu, nevědí co s Demim máme, ale myslí si, že má celkem pravdu. (Když jim to rádkyně ale ukázaly čistě ze své strany, tak se jejich dojmy zmítali někde uprostřed), nicméně souhlasili s Hankou a spol., že jsme si tohle měli řešit někde odděleně od ostatních středisek, jelikož jich se to netýkalo a nevěděli jaký postoj k tomu všemu mají zaujmout.

Já si myslím, že to nebyla špatná věc, a určitě neuškodí nějaká podobná konverzace. Ovšem v klidu, bez zbytečných emocí, jelikož po těch vzduch jenom jaksí zhoustne. A když se obě strany dohodnou, za cenu větších či menších ústupků na obou stranách, bude to ke všeobecné spokojenosti.

Ráno sice rozcvička nebyla, přesto jsme však museli vstávat odporně brzy. A po snídani a hygieně jsme postupovali přesně dle rozpisu.

Přednáška Ivy o zdravotně, pak trochu neplánovaná Mrholíkova pořadovka, a pak dlouho dlouho nic. Čekáme na Báru a psychologii. Bára nejede, a tak se už pomalu začíná uklízet a balit. Některá střediska už odjela úplně, jiní si pouze odskočili na ranní mši. V poslední chvíli se přirtila Bára s celou rodinou, včetně Barunky. Po dobu přednášky se od nich odloučila, přednášela nám jen Bára, aniž by byla vyrušována svými dítky či manželem. Po úvodních hrách "Na kostku cukru", "Na řečníky" a po předání "Plamínku" přistupuje k samotné přednášce, která je velmi zajímavá, avšak Bára sama přiznává, že ne vždy se jí držela.

A hurá na oběd. Pak už se všude uklízí, postupně nám zakazují tamhle chodit a tam vstupovat, až nakonec skončíme venku. Na nádraží ještě zamáváme projíždějícímu Mrholíkovi, a už je tu náš vláček, aby nás odvezl do Svitav. Ve Svitavách je počasí pod psa, autobus je jaksí plnej i bez nás a ani nečekáme, že by nás vzal. Kupodivu zázraky se dějí (tenhle pan řidič nás ještě neznal) a my máme možnost zjistit, že ve Třebové je počasí ještě horší. Trochu unaveni ale v docela dobré náladě se potácíme k domovu. Nevím co ostatní, ale já se docela těším na praktickou část zkoušek, která se má konat někdy na jaře.

Darzinka

Odezva ČEKATELEK

Včera večer (to jest 7. 12.) jsem měla psát články do Žihadla, aby to dnes mohla Lenka mohla přepsat na počítači a dát Demi-mu. Jenomže jsem neodolala a tvrdě fandila fotbalu na ČT 1. Proto bych vám spíše mohla vylíčit a poreferovat o utkání mezi Spartou a italským AC Milán. I když Sparta měla více ze hry, přesto se jí nepodařilo překonat vynikající milánskou obranu v čele s krásným Paolem Maldinim. Sparta podala velice kvalitní výkon s velkým nasazením. Velké zásluhy měl také Aniččín oblíbenec Petr Kouba v bráně. Zápas dopadl remízou a já neměla napsaný článek o Čekatelkách. Tož ho píšu teď o přestávce. Je podle mne zbytečné popisovat, v kolik hodin a odkud jsme vyjeli, co se komu stalo, jak bylo a co kdo řekl. Kdo tam byl, tak to ví, a kdo tam nebyl, tak se to jistě dozvěděl (např. o pár řádků výše v článku o čekatelkách, který psala Lenka).

O přestávce jsem se zeptala Madly a Zuzky na jejich názory a dojmy.

□

Hanka: "Zuzko, smím tě na moment vyrušit z tvé "pilné přípravy" na hodinu?"

Zuzka: "Počkej, já si umeju jabko!"

H: "Jaký je tvůj skvostný dojem z Čekatelského kursu?"

Z: "Takže, abych to shrnula. Když já ani nevím, jestli se mi to líbilo, nebo nelíbilo. Poznala jsem blíže členy našeho střediska".

H: "Kladně nebo záporně?"

Z: "Spíš záporně."

H: "A co Demiho proslov k nám, rádcům?"

Z: "Myslím, že se tím stejně nic nevyřešilo."

H: "Nic víc?"

Z: "Nic víc, nic míň. On se ten rozhovor bude určitě do prázdnin opakovat."

H: "Díky."

□

H: "Madlo, když řeknu čekatelky. Co se ti vybaví?"

M: "Chrastová, Datiňák, Libič a ta chytrá holka. A "naše" velmi CHUTNÁ pomazánka. Hospoda. Zlomená šipka. Ještě jak nebyl toaleták na záchodě. A hlavně hádka ohledně tábora."

H: "Myslíš, že to byla hádka?"

M: "Jo, byla."

H: "Dík."

□

H: "A co já?"

Čekatelky byly fajn. Mile mě překvapili mladíši a mladíšky z jiných středisek, a zároveň mě trochu zklamali osazenci našeho střediska.

Co se týče Demiho proslovu. Téměř všichni to vzali hrozně osobně a hledali chyby a "podrazy" Demiho. Ovšem málokdo zapřemýšlel nad tím, co chtěl Demi vlastně říci a co chtěl, abychom udělali. Zklamali jsme Demiho a mnohé další. Dokázali jsme jenom a jenom to, že se nedokážeme chovat jako kolektiv. Odvažuji se říct, že je mezi námi několik jedinců, kteří jakýkoli zárodek kolektivu hned ničí. My máme vést, né válku proti vedoucím, ale děti.

S tužkou v ruce a hlavou vzpřímenou

Hanka

A co si o čekatelkách a hlavně téhle konverzaci myslíte vy? Zkuste se sebrat a napsat o tom něco, co je váš názor.

Závěrem tohoto Žihadla děkujeme všem čtenářům, že to s námi ještě vydrželi a že nás nezbili. Tož vám přejeme hodně štěstí, zdraví a tak dále v novém roce, spoustu dárků pod stromečkem, hodné rodiče i děti, však to znáte.

A po Novém roce v trochu jiné podobě nashledanou.

Two witches

PF 1996